RETROSPECTIVĂ INTERNAȚIONALĂ 1971

COMENTARII ● **CLASAMENTE** ● **STATISTICI**

IERARHIA CONTINENTALĂ

1— 2. **ANGLIA și U.R.S.S.**
3. **R.F. a Germaniei**
4. **Ungaria**
5— 6. **Belgia și România**
7— 8. **Italia și Iugoslavia**
9—10. **R.D. Germană și Cehoslovacia**
11. **Bulgaria**
12. **Spania**
13—14. **Franța și Austria**
15. **Olanda**
16. **Suedia**
17—18. **Elveția și Portugalia**
19. **Polonia**
20. **Irlanda**
21—22. **Scoția și Danemarca**
23. **Țara Galilor**
24—25. **Grecia și Albania**
26. **Turcia**
27. **Norvegia**
28. **Finlanda**
29. **Luxemburg**
30. **Malta**
31. **Irlanda (Eire)**
32. **Cipru**

Neclasată pentru insuficientă activitate, selecționata Islandei.

Așa cum v-am promis, stimați cititori, astăzi vă prezentăm pe larg clasamentul reprezentativelor europene, întocmit de revista **„FRANCE FOOTBALL"** din **Paris.** Asupra configurației, în partea lui superioară, v-am informat în numărul nostru trecut. Pentru astăzi avem datoria să vă înfățișăm **„expunerea de motive"** a ordinei pe anul 1971, așa cum este redactată de organizatorii acestei operații-bilanț, precum și o situație generală, pe 13 ani a ierarhiei reprezentativelor de pe continentul nostru, rezultînd tot din ordinea apărută în citata revistă. De asemenea, tot în această pagină, veți găsi — rămînînd tot în domeniul clasamentelor și statisticilor — o situație actuală a marei **„armate a fotbalului"** de pe glob și (avînd grijă să nu-i uităm niciodată), un clasament „la zi" al arbitrilor europeni.

„EXPUNERE DE MOTIVE"

Iată cum caracterizează **JACQUES FERRAN,** directorul lui „FRANCE FOOTBALL" activitatea reprezentativelor europene, în ordinea dată de clasamentul pe care îl publicăm și noi, în întregime, mai sus:

1—2. N-am putut departaja, în nici un fel, pe primul loc, echipele ANGLIEI și UNIUNII SOVIETICE. Echipa lui **Ramsey** nu și-a complicat, în 1971, viața. Ea n-a întîlnit decît formații de a doua sau a treia categorie și, dacă vreți, **Scoția** și, în **„Campionatul Europei"**, Elveția, în fața căreia, de altfel, nu s-a prea distrat. Selecționata **Uniunii Sovietice** a avut de-a face, în cadrul competiției europene, cu un adversar de mare reputație: **Spania.** Ea l-a depășit, deși acel 1—1 cu **Irlanda** îi crease anumite greutăți de clasament. Aceste două formații de mari resurse au apărut în anul trecut într-o poziție de semi-repauz, preparînd parcă sezonul următor fără să se oboseacă peste măsură. Mai remarcăm că nici anul trecut aceste două echipe nu au putut fi departajate, dar atunci ele au ocupat locurile 3—4.

3. Reprezentativa R. F. a GERMANIEI rămîne și ea una dintre valorile certe ale fotbalului european. Ea a obținut calificarea în sferturile de finală ale **Campionatului Europei",** grație unui succes net la **Varșovia.** Ea a făcut ravagii în fața unor adversari minori **(Turcia, Norvegia)** și a aplicat **Mexicului** cea mai severă corecție din întregul său turneu european (5—0). A marcat cel mai mare număr de goluri, în 1971, dintre toate selecționatele europene.

4. Echipa UNGARIEI face, într-un fel, figura formației care revine; pentru că, din 1967, ea n-a mai obținut un loc mai bun ca acesta (7—13—8). A lăsat impresia, mai întîi, că face pași înapoi și că va rata calificarea în sferturile de finală ale competiției europene, prin acel egal, 1—1, de la **Budapesta** în fața **Franței.** Dar trezirea fotbaliștilor maghiari conduși **de Robert Ilovszky** a fost teribilă și atît selecționata bulgară cît și cea franceză au trebuit să facă o tristă experiență. Iată deci unsprezecele **Ungariei** relansat și replasat în elita europeană.

5—6. **Echipele ROMÂNIEI și BELGIEI** impart un remarcabil loc cinci, cu un palmares care — după opinia noastră — cîntărește la fel. Fotbaliștii belgieni au început anul de o manieră entuziasmantă, cu scoruri nete (3—0) în fața **Portugaliei** și **Scoției,** apoi cu succes la Copenhaga. Dar, învinși de scoțieni, în meci-retur, belgienii au tremurat puțin pînă au smuls calificarea, la **Lisabona** (1—1). 1971 este deci, pentru fotbalul belgian, cel mai bun sezon din 1963 (epoca marelui **Anderlecht).** Probă că deziluzia **Mexicului** a reușit să fie „digerată" de **Raymond Goethals.**

APARIȚIA ROMÂNIEI printre „marile echipe ale Europei" este mai recentă. Ea datează de prin anii 1965—1966. În 1969 deja, selecționata română a meritat cu prisosință locul cinci în clasamentul nostru, grație remarcabilei campanii „pre-mondiale". Ea a reușit — în 1971 — să elimine Cehoslovacia din „Campionatul Europei" și numără, în meci amical, o victorie asupra Iugoslaviei, la Novi Sad, grație unui gol al lui Dembrovschi. O formație tînără, impresionantă prin omogenitatea și tehnicitatea ei, care are toate motivele să spere în continuarea ascensiunii.

7—8. Reprezentativele ITALIEI și IUGOSLAVIEI, clasate și ele ex-aequo, închid acest prim pluton al clasamentului,cu formații ajunse în sferturile **„Campionatului Europei". Italia,** laureata noastră în 1970, a retrogradat vizibil în 1971. Asta din pricină că ea s-a înclinat **la Cagliari,** în fața Spaniei. Dar era vorba doar de un meci amical. În schimb, în **Campionatul Europei",** ea s-a debarasat fără să forțeze, de **Suedia** și **Austria. „Squadra azzurra"** a încercat să renoveze formația sa pentru viitoarea bătălie mondială. Ceea ce explică, fără discuție, acest recul. Cît privește **Iugoslavia,** ea este singura dintre cele opt vedete ale noastre care a înregistrat două înfrîngeri. Dar ele sînt compensate de egalul obținut **la Rio,** în fața **Braziliei** și de calificarea în **„Campionatul Europei",** obținută dezinvolt într-o grupă din care făceau parte echipe ca **Olanda** și **R. D. Germană.**

9—10. Selecționata R. D. GERMANE, împreună cu aceea a CEHOSLOVACIEI, conduc acest pluton secund. La egalitate de reușite. Este un grup compus din echipe al căror bilanț este în general pozitiv, chiar dacă au fost eliminate din „Campionatul Europei". Selecționata **R.D. Germane** se apropie de mai mulți ani de elita europeană. Momentul decisiv al sezonului 1971 a fost pentru ea acel meci de la 9 mai cînd a fost învinsă, pe teren propriu, de echipa **Iugoslaviei.** Apoi a venit eșecul din fața **Olandei.** Cu toate acestea, palmaresul ei conține cîteva perle, mai cu seamă cele trei victorii și un meci egal în turneul din **America Latină.** CEHOSLOVACIA care coborîse pînă la locul 17 în trecutul clasament a început să remonteze această cădere. Dar ea a plătit în fața echipei **României** acel egal înregistrat anul trecut acasă, în fața **Finlandei.**

11. Reprezentativa BULGARIEI ocupa în clasamentul nostru, de mulți ani, remarcabile locuri mediane. 1970 și C.M. au trecut-o însă pe un loc 18 de unde ea a început să revină spre locurile obișnuite. Bulgarii au crezut că au eliminat Ungaria, la 19 mai, dar — mai tîrziu — au fost nevoiți să reconsidere această părere.

12. Echipa SPANIEI spera foarte mult în revenirea pe care i-o promitea aducerea lui **Kubala** în fruntea direcției tehnice. Ea a traversat anul 1970 fără să cunoască eșecul (locul 6 în clasamentul nostru) și a început 1971 printr-o „lovitură de teatru", acea victorie de la **Cagliari.** Dar, apoi...

13—14. Și iată și echipa FRANȚEI, decepționantă, în raport cu acel loc 8 de anul trecut. Meciul acela de pe stadionul Colombes, cu formația Ungariei, a compromis totul! La egalitate cu reprezentativa FRANȚEI am clasat selecționata AUSTRIEI care, pentru prima oară după șase sezoane, are un bilanț favorabil.

15. Bilanțul formației OLANDEI este pozitiv, dar echipa lui **Cruyff** și **Van Hanegem** a disputat 4 din cele 5 jocuri pe teren propriu.

16. SUEDIA nu contează în 1971 decît prin victoria din acel amical cu selecționata **R. F. a Germaniei.**

17—18. ELVEȚIA și PORTUGALIA n-au reușit să iasă din anonimat, cu toate că au făcut eforturi disperate.

19. POLONIA (locul 9 în 1969) se bate spre a reveni. A avut însă o serie grea, cu selecționata vest-germană.

20. IRLANDA a făcut unele meciuri bune dar nu și rezultate... în consecință.

21—22. DANEMARCA și SCOȚIA. Au intrat în al 3-lea pluton al clasamentului. **Scoția** a avut un semestru catastrofal. **Danemarca** are victorii neconcludente.

23. ȚARA GALILOR a rezistat unor adversari străluciți, ca **România și Cehoslovacia.**

24—25. **ALBANIA** și **GRECIA.** Comportări promițătoare dar adversari prea puternici.

Celelalte reprezentative: TURCIA, NORVEGIA, FINLANDA, LUXEMBURG, MALTA, IRLANDA (Eire), CIPRU au evoluat în nota valorii lor.

„CATALOGUL" ARBITRILOR...

128 de partide interțări s-au disputat anul trecut pe continentul european. Firește, este vorba de partide între primele reprezentative ale celor 33 de țări ce intră în cadrul U.E.F.A. Cele mai multe dintre ele, în cadrul preliminariilor Campionatului european, dar destule și amicale. Una — prima în lume — s-a disputat în cadrul preliminariilor viitorului campionat mondial, cel din 1974, din R.F. a Germaniei. Este vorba de partida jucată la La Valetta între reprezentativele **Maltei** și **Ungariei.**

Un număr atît de mare de meciuri internaționale a solicitat, desigur, și foarte mulți arbitri. Încercînd să facem o statistică a cavalerilor fluierului folosiți de-a lungul lui 1971, ajungem la cifra de **87 de arbitri europeni întrebuințați pentru meciurile echipelor de pe vechiul continent.** Cîțiva au fost solicitați să conducă partide și pe alte continente, cum ar fi America de Sud sau Africa.

În fruntea listei celor mai folosiți arbitri trebuie să trecem **Franța, Scoția, R.F. a Germaniei** și **Suedia,** fiecare prezentă cu cîte cinci conducători de joc, numărul cel mai mare de meciuri conduse de aceștia, cîte nouă, împărțindu-și-l cei din **R.F. a Germaniei** și **Suedia.** Cîte patru arbitri au avut **Austria, Polonia, Italia, Norvegia, Țara Galilor.** În urma lor **Elveția** cu trei arbitri folosiți, dar cu un număr mare de jocuri la activ (7), ceea ce înseamnă că arbitrii din această țară continuă să se afle printre fruntașii europeni.

1971 a fost un an fructuos și pentru arbitrii români. Trei dintre ei, **Gheorghe Limona, Constantin Bărbulescu** și **Victor Pădureanu** fiind chemați să conducă cîteva jocuri de mare importanță. Cea mai frumoasă activitate a avut-o **Constantin Bărbulescu,** primul arbitru român care a condus un meci la Wembley, „templul fotbalului", ceea ce înseamnă o consacrare, chiar dacă este neoficială, internațională. Alături de meciul **Anglia — Elveția** (1—1), **C. Bărbulescu** a mai fost conducătorul întîlnirilor **Bulgaria — U.R.S.S.** (1—1) și Cipru — Spania (0—2). **Gh. Limona** a condus partida **Grecia — Bulgaria** (0—1), iar **V. Pădureanu** pe cea dintre reprezentativele **Bulgariei** și **Greciei** (2—2). Deci, nici o victorie a gazdelor!

Cei mai solicitați arbitri au fost englezul **J. K. Taylor** și vest-germanul **Kurt Tschenscher,** fiecare cu patru partide la activ. Cîte trei meciuri au condus **C. Bărbulescu** — România, **F. Marschall** — Austria, **R. Scheurer** — Elveția, **E. Bostrom** — Suedia și **V. Loraux** — Belgia. Surprinde faptul că unul dintre cei mai buni arbitri europeni, italianul Lo Bello, a arbitrat numai două meciuri, iar conducătorul finalei ultimului campionat mondial, **Rudy Glöckner** — R.D. Germană, nu a condus anul trecut decît un singur joc.

...ȘI UN „CLASAMENT AL CLASAMENTELOR"

Despre evoluția pe un spațiu mai larg a reprezentativelor europene vorbește elocvent o totalizare a bilanțurilor din ultimii 13 ani, adică din sezonul în care s-a început alcătuirea acestor clasamente anuale. Notînd cu cifra locului respectiv fiecare an (deci pentru locul 1 se acordă 1 punct, pentru locul 2 se acordă 2 puncte etc.) s-a ajuns la următoarea situație în care, se înțelege, cu cît ai puncte mai puține, cu atît ești pe un loc mai bun:

1. U.R.S.S.
42 puncte (de trei ori locul 1)
2. Anglia
57 puncte ((de patru ori locul 1)
3. Ungaria — 67 puncte
4. R.F. a Germaniei — 70 puncte
5. Italia — 71 puncte
6— 7. Cehoslovacia, Iugoslavia — 97 puncte
8. Suedia — 105 puncte
9. Spania — 117 puncte
10. Bulgaria — 120 puncte
11. Belgia — 134 puncte
12. Scoția — 148 puncte
13. R.D. Germană — 152 puncte
14. Franța — 153 puncte
15—16. Portugalia, Austria — 155 puncte
17. ROMÂNIA — 161 puncte
18. Elveția — 173 puncte
19. Olanda — 181 puncte
20—21. Irlanda (Eire), Polonia — 184 puncte

Cum se vede, selecționata noastră, care a adunat „puncte bune" numai în ultimele patru sezoane, trebuie să continue aceste realizări spre a urca și în acest „clasament al clasamentelor".

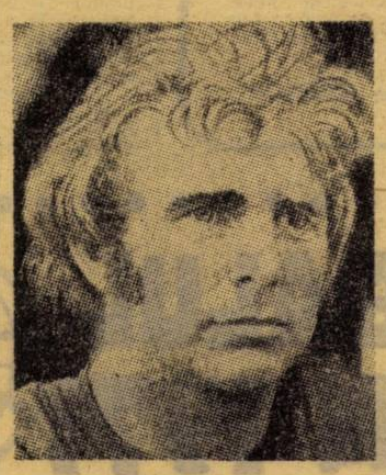
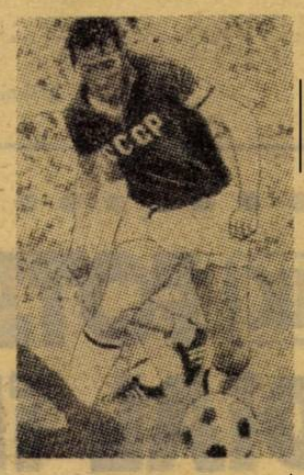

Bobby Moore (Anglia), **Șesternev** (U.R.S.S.), **Lucescu** (România), căpitanii a trei selecționate frunțașe în **Europa**

EUROPA DOMINĂ FOTBALUL MONDIAL!

TREI SFERTURI DIN NUMARUL FOTBALIȘTILOR DIN LUME ACTIVEAZĂ PE VECHIUL CONTINENT

În cursul anului trecut Federația Internațională de Fotbal Asociație **(F.I.F.A.)** a procedat la un sondaj printre cele 140 de federații naționale afiliate, pe tema numărului de cluburi, echipe, jucători, arbitri care activează în cadrul lor. La acest chestionar, prin care s-a efectuat sondajul, au răspuns 134 de federații naționale. În baza materialului statistic transmis, F.I.F.A. a avut posibilitatea să stabilească o situație (incompletă însă, pentru că 6 federații n-au răspuns) din care rezultă ponderea activității fotbalistice pe continente:

Continentele	Cluburi	Echipe	Jucători	Arbitri
Europa	198 850	386 182	11 887 305	243 596
America de Nord	6 150	66 243	1 532 955	6 476
America de Sud	24 465	54 516	1 047 175	12 646
Asia	29 744	21 167	524 637	10 653
Africa	11 359	20 345	501 563	9 750
Oceania	1 750	11 651	173 854	2 415
Total	271 818	560 234	15 667 545	284 941

Din aceste cifre rezultă clar că **fotbalul european domină, că are cea mai mare pondere:** 73,04% din cluburi, 69,92% din echipe, 75,87% din jucători și 85,49% din arbitri activează pe acest continent. Doar în privința federațiilor naționale Europa are un procent (23,60%) mai mic decît Africa (27,85%). În schimb, America de Sud se situează pe un plan cu mult inferior Europei: 7,14% federații, 9% cluburi 9,73% echipe, 6,68% jucători și 4,44% arbitri din totalul general. Și încă o informație: din cei 42 220 de jucători profesioniști, cîți sînt înregistrați ca atare la federațiile respective, 21 597 sînt în Europa și 11 954 în America de Sud, 5 312 în Africa, 3 211 în America de Nord și Centrală etc.